

Anne Linnet, "Tusind stykker"

Man sir' at over skyerne er himlen altid blå
Det kan være svært at forstå når man ikk'
kan se den
Og man sir' at efter stormens pisken,
kommer solen frem
Men det hjælper sjældent dem der er blevet
våde

For når vennerne forsvinder og når livet er
betrængt
Ser man alt med ganske andre øjne
Man øver sig og bliver langsomt bedre til
at se
og skelne mellem sandheder og løgne

Man siger jo at det der sker er altid godt
for noget
Troen har vi fået for at bruge den
Man si'r så meget, men ved så lidt når
angsten den har fat
Sjælen mærker illusionen briste

For når vennerne forsvinder og når livet er
betrængt
Ser man alt med ganske andre øjne
Man øver sig og bliver langsomt bedre til
at se
og skelne mellem sandheder og løgne

Alting kan gå i tu
Et hjerte kan gå i tusind stykker
Kaldte du mig for ven engang
Så er jeg her nok endnu

Alting kan gå i tu
Et hjerte kan gå i tusind stykker
Kaldte du mig for ven engang
Så er jeg her nok endnu

For når vennerne forsvinder og når livet er
betrængt
Ser man alt med ganske andre øjne
Man øver sig og bliver langsomt bedre til
at se
og skelne mellem sandheder og løgne

Alting kan gå i tu
Et hjerte kan gå i tusind stykker
Kaldte du mig for ven engang
Så er jeg her nok endnu

Alting kan gå i tu
Et hjerte kan gå i tusind stykker
Kaldte du mig for ven engang
Så er jeg her nok endnu
Kaldte du mig for ven engang
Så er jeg her nok endnu
Kaldte du mig for ven engang
Så er jeg her nok endnu